

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/260/2015
Identifikačné číslo spisu: 1014202014
Dátum vydania rozhodnutia: 25.05.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1014202014.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej, v právnej veci žalobkyne: Mgr. N. U., A. XXXXX/XX, F., zastúpená: Mgr. Mária Špacírová, advokátka, Rákocziho 12, Nové Zámky, proti žalovanému: Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky, Trnavská cesta 52, P.O.BOX 45, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia (listu) žalovaného č. OLP/7360/2014 zo dňa 21. októbra 2014, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/255/2014-29 zo dňa 1. júla 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/255/2014-29 zo dňa 1. júla 2015 p o t v r d z u j e .

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „prvostupňový súd“) napadnutým rozsudkom č.k. 2S/255/2014-29 zo dňa 1. júla 2015 (ďalej len „rozsudok krajského súdu“, aj „rozsudok súdu prvého stupňa“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. OLP/7360/2014 zo dňa 21. októbra 2014 podľa § 250j ods. 2 písm. a/ OSP a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Súčasne priznal žalobkyni proti žalovanému náhradu trov konania vo výške 70,- eur za súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia vo výške 340,89 eur na účet právnej zástupkyne žalobkyne do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

V dôvodoch rozsudku krajský súd konštatoval, že z administratívneho spisu mal preukázané, že prvostupňové rozhodnutie bolo žalobkyni doručované dňa 22.08.2014. Opakovaný neúspešný pokus o doručenie bol uskutočnený dňa 25.08.2018, kedy bola zásielka uložená na pošte. Po neúspešnom doručení prvostupňový správny orgán, postupujúc podľa § 24 ods. 2 správneho poriadku, považoval písomnosť za doručenú uplynutím tretieho dňa po jej uložení, t.j. 28.08.2014.

Podľa názoru krajského súdu v prejednávanej veci však neboli kumulatívne splnené všetky podmienky požadované zákonom na uplatnenie inštitútu tzv. náhradného doručenia. Základným predpokladom náhradného doručenia je skutočnosť, že adresát nebol zastihnutý na adrese doručenia, hoci sa na tejto adrese v čase doručenia zdržiaval. Tento predpoklad nie je daný pri dlhodobej neprítomnosti adresáta na tomto mieste, ani pri krátkodobom pobyte v čase doručenia mimo adresy doručenia, napr. z dôvodu liečenia, dovolenky a pod., ktoré skutočnosti však účastník konania musí nadovšetku pochybnosť preukázať (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Sžo 134/2008).

Ďalej krajský súd uviedol, že z judikatúry Najvyššieho súdu SR vo vzťahu k tzv. náhradnému doručovaniu v zmysle § 24 ods. 2 správneho poriadku vyplýva, že fikcia doručenia sa neuplatní v prípade, keď adresát sa v mieste doručovania, v čase doručovania predmetného rozhodnutia nezdržuje, napr. je mimo obce, mesta, prípadne na dovolenke, resp. ak nie sú splnené ostatné predpoklady ustanovené v § 24 ods. 2 správneho poriadku. V takomto prípade sa neuplatní tzv. fikcia doručenia a lehota na odvolanie začne plynúť až od fyzického prevzatia predmetného rozhodnutia.

Z dôvodov, že žalovaný si žiadnym relevantným spôsobom nepreveril, či sa žalobkyňa v mieste doručovania zásielky, v čase jej doručovania, skutočne zdržiavala, krajský súd považoval odmietnutie odvolania žalobkyne bez akéhokoľvek náležitého skúmania zákonných podmienok vzťahujúcich sa k legitímnemu uplatneniu inštitútu tzv. náhradného doručenia za predčasné, keďže žalovaný nemal jednoznačne za preukázané, či sa žalobkyňa v dňoch neúspešného doručovania, ako aj v dňoch úložnej lehoty zdržiavala v mieste doručenia a či mala reálnu možnosť vyzdvihnúť si zásielku na pošte.

Krajský súd mal z predloženej fotokópie rezervácie letenky, faktúry a príkazu na jej úhradu z účtu žalobkyne preukázané, že sa v čase doručovania nezdržiavala v mieste doručenia, nakoľko od 15.08.2014 do 01.09.2014 bola na dovolenke v Y. Zásielku prevzala až dňa 04.09.2014 a lehota na odvolanie jej tak začala plynúť až 05.09.2014.

2.

Proti rozsudku krajského súdu podal riadne a včas odvolanie žalovaný písomným podaním zo dňa 17.08.2015. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu zrušil. V dôvodoch odvolania poukazoval na skutkové a právne závery rozhodnutia Regionálneho úradu verejného zdravotníctva Bratislava, Hlavné mesto, (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) č. OOD/11416/2014 zo dňa 15.08.2014, v ktorom prvostupňový správny orgán uznal žalobkyňu vinnou zo spáchania priestupku na úseku verejného zdravotníctva podľa § 56 ods. 1 písm. k/ zákona č. 355/2007 Z.z., ktorého sa dopustila tým, že nezabezpečila ako zástupca svojho dieťaťa W. U., jej povinné preočkovanie v 6. roku života vakcínou proti záškrtu, tetatu, čiernemu kašľu a detskej obrne, čím porušila § 51 ods. 1 písm. d/ a ods. 3 zákona č. 355/2007 Z.z. v spojení s § 5 ods. 3 a prílohou č. 2 časť A bod 1 písm. b/ vyhlášky Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 585/2008 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o prevenciách a kontrole prenosných ochorení v znení vyhlášky 544/2001 Z.z., keď očkovanie svojej maloletej dcéry odmietla zabezpečiť v ambulancii MUDr. A. N., v F., čo potvrdila svojim podpisom dňa 19.06.2014. Prvostupňový správny orgán uložil podľa § 56 ods. 2 zákona č. 355/2007 Z.z. žalobkyňu pokutu vo výške 100,- eur, ktorú ju zaviazal zaplatiť do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“, „rozhodnutie prvostupňového orgánu“).

Tvrdil, že žalovaný v napadnutom rozhodnutí označenom ako oneskorené odvolanie - stanovisko č. OLP/7360/2014 zo dňa 21. októbra 2014 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie žalovaného“, „napadnuté rozhodnutie žalovaného“, „rozhodnutie žalovaného“) preskúmal prvostupňové správne rozhodnutie v súlade aj s ustanovením § 60 zákona č. 71/1967 Zb. aj z hľadiska toho, či neodôvodňuje obnovu konania a zmenu alebo zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania. Žalovaný v odvolaní konštatoval, že orgán verejného zdravotníctva nie je príslušný na preverovanie postupu, doručovania zásielok, v súlade s ustanovením § 24 ods. 2 správneho poriadku považoval písomnosť za doručenie uplynutím tretieho dňa po jej uložení, t.j. 28.08.2014. Orgán verejného zdravotníctva nemá

materiálnotechnické a ani personálne vybavenie a tiež ani reálne kompetencie na zisťovanie, či účastníci správnych konaní v čase konania vrátane doručovania písomností sa reálne zdržujú v mieste trvalého pobytu alebo nie. Takúto povinnosť orgánom štátnej správy neukladá ani ustanovenie § 24 správneho poriadku a ani zákon č. 355/2007 Z.z.. Správny poriadok v § 24 ods. 2 spôsob doručovania písomností dáva do kompetencie doručovateľom týchto písomností. Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky poznamenáva, že na ústnom pojednávaní dňa 12.08.2014 v predmetnej veci na Regionálnom úrade verejného zdravotníctva Bratislava žalobkyňa neupozornila tento správny orgán na skutočnosť, že dňa 15.08.2014 nastupuje na zahraničnú dovolenku a teda neupozornila na možnosť neprevzatia zásielky v odbernom čase, hoci o tejto skutočnosti vedela, nakoľko faktúra za letenky bola vystavená dňa 27.06.2014 a aj bola v tento deň dodaná.

Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky považuje zo strany žalobkyne za zavádzajúcu skutočnosť, že v podanej žalobe sa opiera o zaplatené letenky na zahraničnú dovolenku a že túto skutočnosť na ústnom pojednávaní vedome zamlčala a opätovne poznamenáva, že ani Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky a ani žiadny orgán verejného zdravotníctva Slovenskej republiky nemá k dispozícii „relevantný spôsob“ na preverenie skutočností, kde sa účastníci jednotlivých konaní zdržiavajú.

Nesúhlasil s názorom, vysloveným v rozsudku krajského súdu, že o podaní žalobkyne rozhodol bez akéhokoľvek náležitého skúmania zákonných podmienok, vzťahujúcich sa k legitímnemu uplatneniu inštitútu tzv. náhradného doručenia, nakoľko postupoval presne podľa ustanovení § 24 ods. 2 správneho poriadku a iné zákonné povinnosti nemá.

3.

Žalobkyňa vo vyjadrení k podanému odvolaniu zo dňa 24.09.2015 žiadala napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť a priznať náhradu trov konania, ktorých výšku nevyčísliła.

4.

Podľa § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok účinný od 01.07.2016 odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok - ďalej len „SSP“) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania žalovaného (§ 246c ods. 1 prvá veta OSP a § 212 ods. 1 OSP, § 492 ods. 2 SSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP, § 492 ods. 2 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP, § 492 ods. 2 SSP) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Po preskúmaní napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa a konania mu predchádzajúceho v rozsahu odvolacích námietok žalobcu odvolací súd dospel k záveru, že v danej veci súd prvého stupňa v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu náležite postupoval v zmysle procesných pravidiel zákonodarcom nastolených v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku citovaných vyššie.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu odôvodnenie rozhodnutia krajského súdu považuje za dostatočne jasne a zrozumiteľne odôvodnené dávajúce odpovede na všetky relevantné žalobné námietky a v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 OSP konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so

správnym poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát odvolacieho súdu považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Z dôvodu, aby pre účastníkov neopakoval známe skutočnosti na zdôraznenie skutkového a právneho záveru súdu prvého stupňa uvádza nasledovné.

Odvolací súd upriamuje pozornosť na to, že súd v procese súdneho prieskumu nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov - §§ 247 a nasl. OSP) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ktorými žalobca namietala nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúvanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 OSP).

V konaní bolo potrebné vyhodnotiť, či v súlade so zákonom došlo k doručeniu písomnosti („prvostupňového správneho rozhodnutia“) žalobkyňi.

Odvolací súd zhodne s názorom prvostupňového súdu konštatuje, že žalobkyňa preukázala, že v čase doručovania prvostupňového správneho rozhodnutia (od 22.08.2014 -25.08.2014) sa na adrese doručovania nezdržiavala, preto nemohlo dôjsť v súlade s ustanovením § 24 ods. 2 Zákona č. 71/1967 Zb., k doručeniu prvostupňového správneho rozhodnutia.

Tento záver nemôže zmeniť ani skutočnosť, či správny orgán má alebo nemá materiálnotechnické a personálne vybavenie, ako aj kompetencie na zisťovanie, či účastník správneho konania sa v čase doručovania písomnosti, na adrese doručovania reálne zdržuje, a ani od účastníka správneho konania nemôže správny orgán požadovať „nahlásenie aktuálneho pobytu“, pre prípad doručovania predvolaní, iných písomností a pod., keď takúto povinnosť účastník správneho konania zo zákona nemá. Pri opačnom výklade by správny orgán zasiahol do osobnej integrity účastníka správneho konania.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne a právne správny podľa § 250ja ods. 3 vetá druhá OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a s § 219 ods. 1, 2 OSP v spojení s § 492 ods. 2 SSP potvrdil, stotožnil sa s dôvodmi jeho rozhodnutia (§ 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 vetá prvá OSP), keď nezistil ani okolnosti, ku ktorým by musel prihliadnuť z úradnej povinnosti.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c ods. 1 prvá veta OSP v spojení s § 492 ods. 2 SSP tak, že žalobkyňi, ktorá mala úspech v konaní, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, z dôvodu, že ich výšku v lehote troch pracovných dní nevyčísliť (§ 151 ods. 1 OSP).

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.